

Школа за резервне официре Војске Србије

Вредно ИСКУСТВО

Оспособљавање у Школи за резервне официре представља незаборавно искуство за сваког факултетски образованог младића и девојку који желе да се докажу и у менаџерском, лидерском смислу, истиче потпуковник Зоранчо Давитков

Потпуковник Зоранчо Давитков

Завршетак школовања још једне класе слушалаца Школе за резервне официре Војске Србије и њихова промоција у прве официрске чинове, одржана недавно у Војној академији, била је прилика и за подсећање на све оне напоре које су издржали током шестомесечног оспособљавања за старешине пешадије, интендантске, санитарске, ветеринарске и службе телекомуникација.

Шездесетак младића и девојака придружило се тако строју од неколико хиљада резервних официра Војске Србије, од којих су најбољи, у међувремену, кренули и у професионалне воде. Иако су њихова искуства и сазна-

ња о војсци и војничком животу, до доласка у Школу резервних официра, веома различита, сви се слажу у једном – оно што су научили на Војној академији и у јединицама у којима су стажирали не може се поредити ни с чим што су до тада искусили.

Изазови факултета које су завршили, сазнања која су стекли образујући се за машинске и електроинженере, правнике, економисте, политикологе, лингвисте, технологе..., нису ни налик ономе што су, за цео живот, стекли у „школи официрске струке“.

Школовање на Војној академији управо започиње мартовска генерација будућих резервних официра Војске Србије. Потпуковник Зоранчо Давитков, начелник Класе слушалаца Школе резервних официра, пред стројем тек пристиглих младића и две девојке говори о изазовима који их чекају до првих официрских звездица, али и запажа коме опасач није добро затегнут и ко не држи пушку како треба и коме чизме нису добро очишћене...

– Сада, првих неколико дана, то им се не узима за зло, али не сме да постане правило – каже касније потпуковник Давитков. – Знамо да је мало времена, да имају много тога да савладају, од основних војничких вештина, преко терена, до стручно-специјалистичких знања, али зато су ту. Да схва-

те и усвоје официрски живот, јер неки од њих ће, можда, поћи стазама активних официра. Ти први официрски кораци морају да им буду чврсти, самоуверени, сигурни. Зато овде морају да науче што више, да стекну не само теоријска већ, пре свега, практична знања. Током наредних шест месеци најпре ће месец и по да стичу војничка знања, да науче основне ствари о оружју и војној опреми, а затим ту су и гађања, најпре на стрелишту у Бубањпотоку, а после и на Песковима, па онда стручно-специјалистичка настава и, на крају, стажирање у јединицама у којима ће показати шта су научили.

У овој класи оспособљавају се за резервне официре пешадије и оклопних јединица, тако да ће на крају школовања на стажирање отићи у јединице у којима се обучавају војници тих весова. Док су у Војној академији, пре подне имају од шест до девет часова наставе, затим кратак одмор до ручка, а после подне је предвиђено за учење и рад с оружјем, чишћење одеће и обуће, спремање опреме...

Слободног времена је мало, каже потпуковник Давитков и напомиње да се одређен број слушалаца ШРО, санитарске и ветеринарске службе оспособљава у Војномедицинској академији. ■

Душан ГЛИШИЋ